

Aquesta opinió ha estat copsada i manifestadament exposada a Girona, primer, i a Barcelona després, en una reunió general de Metges Titulars.

El crit de S. O. S. era: On és el Sindicat?

Es que els Titulars no som membres disciplinats de la nostra entitat sindical pairal? Es per ventura que no pot actuar?

I veritablement, si hom hi pensa una mica, no deixarà de fer-se la reflexió següent: és molt explicable que durant tot el temps de la dictadura l'activitat del Sindicat fos minça en la defensa que pesava al seu entorn, però ara, en el temps actual, en el moment polític que travessem, per què no surt virilment en defensa dels seus afiliats que es troben amenaçats moralment i material? Si la immensa majoria de l'estament mèdic català té posades en el Sindicat les seves il·lusions esperançadores i el petit percentatge que en viu al marge veuria entusiàsticament un gest de revolta digne, per què, pregunto, el Sindicat no llença el crit de protesta en defensa dels interessos dels metges que a fi de comptes són els seus mateixos?

No ens hem de fer il·lusions, el moment és gràvid de perills; l'assegurança social de malaltia obligatòria i la desaparició, en una o altra forma, dels Titulars, planen damunt nostre amb pesantor de llosana de plom i el perjudici moral i material en serà la conseqüència immediata.

No hi valdran sofismes ni mixtificacions, el

nivell social del metge sofrirà una minva extraordinària, molt més del que alguns companys s'han imaginat, i en l'aspecte econòmic és tan manifesta la minva que no val ni la pena de raonar-la.

Es arribada, doncs, l'hora de donar compliment al primer article dels estatuts del Sindicat i és arribada l'hora, si precis fos, d'exigir-ho.

Constituïm la immensa majoria de l'estament mèdic català, la minoria és de creure que no serà suïcida, estem evidentment en immillorables condicions de defensa, sense nosaltres o contra nosaltres no hi ha higiene ni sanitat, ni possibilitat d'assegurança social obligatòria; formem el front únic i, si ens unim tots, la lluita forçosament es decantarà a favor nostra, almenys farem que minvin els estralls que tràgicament se'ns tiren al damunt; que pensin els tebis, que reflexionin els apocats, que es decideixin els indecisos, que pensin tots que nosaltres no tenim cap obligació d'engreixar les caixes d'estalvis i, sobretot, que pensi tothom que per alguna cosa pràctica crearem el Sindicat.

Companys!! Metges de tot Catalunya!! Ajuntem-nos tots com un sol home i l'esdevenidor serà més agradós que no és ara!!

Unim-nos tots i així llimarem i vencerem les asprors actuals, no temeu que, si anem tots a la una, res ens pot esporugir, ni vèncers, ni que sigui la invasió immigratòria!!!

El Sindicat té la iniciativa.

NOTA DEL CONSELL GENERAL DEL S. DE M. DE C.

El Consell General del Sindicat de Metges de Catalunya, tenint en compte que l'Associació de metges sanitaris i d'assistència pública de Catalunya és una entitat absolutament independent, sense cap relació amb el Sindicat, no ha d'immis-

cuir-se en la seva actuació, ni en els assumptes propis d'aquella entitat fins que les circumstàncies ho facin absolutament necessari. Si arribés aquest moment, el Consell sabria complir amb el seu deure en defensa dels metges Titulars de Catalunya, amb la seguretat de què la seva intervenció, feta en el moment oportú i amb tota la responsabilitat amb què actua el Sindicat, produiria forçosament un resultat favorable.